

Sygn. akt VIII Cz 1174/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia Małgorzata Kończal (spr.)

Sędziowie: Katarzyna Borowy

Marek Lewandowski

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2019 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa ***U. B.***

przeciwko ***R. B.***

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia pozwanego

od ***pkt 3 postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu***

z dnia 26 sierpnia 2019 r.

sygn. akt I C 2091/19

w przedmiocie kosztów procesu

postanawia:

1. ***oddalić zażalenie,***

2. ***zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.***

/Sędzia Katarzyna Borowy / /Sędzia Małgorzata Kończal / /Sędzia Marek Lewandowski/

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu umorzył w niniejszej sprawie postępowanie, orzekł o zwrocie powódce opłaty od pozwu oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że powódka skutecznie cofnęła pozew, z uwagi na cofnięcie przez pozwanego wniosku egzekucyjnego w szczegółowo opisanej sprawie. O kosztach procesu Sąd ten orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., uznając że mimo cofnięcia pozwu, to pozwany jest stroną przegrywającą, ponieważ dał powódce podstawę do wytoczenia sprawy sądowej, a wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego złożył po wniesieniu pozwu.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu złożył pozwany, powołując się przy tym na swoją trudną sytuację materialną. Podkreślił, że jest inwalidą z orzeczoną całkowitą niezdolnością do pracy, utrzymuje się z zasiłku stałego z opieki społecznej i przebywa w schronisku dla bezdomnych.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1469) do rozpoznania środków odwoławczych wniesionych i nierozpoznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu dotychczasowym. Wspomniana ustawa weszła w życie w dniu 7 listopada 2019 r., a zażalenie zostało wniesione przed tą datą. Oznacza to konieczność stosowania przepisów k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 7 listopada 2019 r. W takim też brzmieniu przepisy k.p.c. zostaną powołane niżej.

Odnosząc się do zażalenia stwierdzić należy, że koncentruje się ono wyłącznie na trudnej sytuacji materialnej pozwanego. Zgodnie zaś z ugruntowanym orzecznictwem, zastosowanie art. 102 k.p.c., pozwalającego na nieobciążanie strony przegrywającej kosztami procesu, możliwe jest jedynie wówczas, gdy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony. Unormowanie to ma charakter wyjątkowy, a jego zastosowanie ogranicza

się do szczególnych, wyjątkowych sytuacji. Stosowanie art. 102 k.p.c. opiera się

na dyskrecjonalnej władzy sędziego i zasadniczo uwzględnia poczucie sprawiedliwości

i zasady słuszności. Z tego względu kontrola instancyjna zastosowania komentowanego przepisu z reguły wtedy może prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu, gdy dokonana przez sąd I instancji ocena okaże się oczywiście dowolna. Co istotne w niniejszej sprawie, w orzecznictwie podkreśla się, że sama tylko trudna sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi samodzielnej podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 k.p.c. - od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególnie okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego.

Mając na uwadze powyższe uznać należało, że ocena Sądu Rejonowego, co do obciążenia pozwanego kosztami procesu, nie budzi wątpliwości, w szczególności brak jest podstaw dla uznania jej za oczywiście dowolną, a tylko taki wniosek mógłby prowadzić do podważenia zaskarżonego postanowienia. Ponadto powołane przez pozwanego argumenty koncentrują się wyłącznie na jego trudnej sytuacji materialnej, jak natomiast wskazano, zgodnie z ugruntowanym w tym zakresie orzecznictwem, tego rodzaju okoliczności nie mogą stanowić wyłącznej podstawy zastosowania art. 102 k.p.c. i nieobciążania strony przegrywającej kosztami procesu. Na marginesie dodać należy, że akta sprawy uprawdopodobniają, iż skierowanie przez pozwanego wniosku o wszczęcie przeciwko powódce egzekucji na podstawie objętego pozwem tytułu wykonawczego, było oczywiście niecelowe, narażając powódkę na ponoszenie kosztów egzekucji oraz konieczność obrony przez nią swoich praw. Z punktu widzenia zasad słuszności, tego rodzaju postawa pozwanego budzi istotne wątpliwości, tym bardziej zatem zasadnym jest obciążenie go kosztami procesu wywołanego przez powódkę z uwagi na potrzebę obrony przed niezasadną egzekucją skierowaną przeciwko niej przez pozwanego.

Uznając zatem zażalenie pozwanego za niezasadne, Sąd Okręgowy oddalił je w całości, jak w pkt 1 sentencji, stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 225 zł, tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia reprezentującego powódkę adwokata, ustalonego

zgodnie z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).

/Sędzia Katarzyna Borowy / /Sędzia Małgorzata Kończal / /Sędzia Marek Lewandowski/